

اعتراضات صنفی، اعتراضات به یک تصمیم، اعتراضات نسبت به یک موضوع همواره بوده [و] هست. اعتراضات هم شنیده می‌شود، هم اینکه کسی که معترض باشد، اعتراضش مورد توجه قرار می‌گیرد، منتهای مراتب باید بین اعتراض و اغتشاش تفاوت گذاشت. این دو متفاوت‌اند. طبیعتاً اغتشاش با به هم ریختگی را هیچ‌کس قبول ندارد؛ اما کسانی ممکن است نسبت به یک تصمیمی یا کاری اعتراض داشته باشند. [...] در مجامع مختلف گاهی مخالفت‌هایی وجود دارد، چه در سطح مطبوعات و رسانه‌ها و چه در سطح محافل علمی، فرهنگی، سیاسی، ممکن است مخالفت‌هایی با یک تصمیمی و نظری باشد، اشکالی هم ندارد که مخالفتی اعلام بشود یا اعتراضی هم بشود. آن چیزی که در آن به هم ریختگی باشد، اغتشاش باشد، طبیعتاً وضعیتش با اعتراض متفاوت است.

نشست خبری با رسانه‌های بین‌المللی در آمریکا

۳۱ شهریور ۱۴۰۱

می‌خواهند اعتراض را به اغتشاش تبدیل کنند. در کجای دنیا کسی اغتشاش را می‌پذیرد؟ اعتراض اشکال ندارد. گاهی اصناف و اقشاری می‌گویند که ما فلان چیز را قبول نداریم، فلان خواسته را داریم. چه اشکالی دارد؟ اعتراض در همه جا هست. اما هیچ‌کس در دنیا اغتشاش را قبول ندارد. به هم ریختگی و سلب امنیت را کسی در دنیا قبول ندارد.

سخنرانی در دیدار با ایرانیان مقیم آمریکا

۳۱ شهریور ۱۴۰۱

اعتراض را باید شنید. همواره دولت و مسئولین برای اعتراض‌ها احترام قائل‌اند. ممکن است اعتراضات صنفی واقع شود، اقشار اعتراض کنند. اشکالی ندارد. اعتراض، مطالبه یا بیان خواسته اشکالی ندارد، اما [...] اغتشاش در هیچ کشوری قابل قبول نیست. هیچ مدیریت و دولتی قبول نمی‌کند که [نظم و امنیت] کشوری به هم بخورد، آتش‌سوزی و مزاحمت برای مردم را، به خطر افتادن جان مردم را. این‌ها دیگر بیان اعتراض نیست. اعتراض و بیان مطالبات یک امر است که همواره مورد توجه قرار گرفته است [و اغتشاش، امری دیگر]. ایران کشور آزادی بیان است [...] اما وقتی که آمریکایی‌ها تشویق به اغتشاش می‌کنند، اروپایی‌ها تشویق به اغتشاش می‌کنند و رسانه‌های آن‌ها می‌دمند برای اینکه اغتشاش ایجاد شود، یعنی ناامنی و قتل و خونریزی؛ این دیگر مسئله اعتراض نیست، به هم زدن کشور است. طبیعتاً این قابل تحمل نیست. این را هیچ کشوری نمی‌تواند تحمل کند.

مصاحبه با شبکه ملی تلویزیون چین در سفر به آمریکا

۳۱ شهریور ۱۴۰۱